

I. ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Бобровник О. В.,
кандидат юридичних наук,
суддя Солом'янського суду м. Києва

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СЛІДЧИМ СУДДЕЮ ДОКАЗУВАННЯ ПІД ЧАС РОЗГЛЯДУ КЛОПОТАНЬ ПРО ПРОВЕДЕННЯ ОБШУКУ У ДОСУДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННІ ПРО ПРИЙНЯТТЯ ПРОПОЗИЦІЇ, ОБІЦЯНКИ АБО ОДЕРЖАННЯ НЕПРАВОМІРНОЇ ВИГОДИ СЛУЖБОВОЮ ОСОБОЮ

У статті висвітлюються проблемні питання забезпечення слідчим суддею доказування під час розгляду клопотань про проведення обшуку у досудовому розслідуванні про прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою.

Ключові слова: обшук; доказування; слідчий суддя; прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою; забезпечення.

В статье освещаются проблемные вопросы обеспечения следственным судьей доказывания при рассмотрении ходатайств о проведении обыска в досудебном расследовании о принятии предложения, обещания или получения неправомерной выгоды должностным лицом.

Ключевые слова: обыск; доказывания; следственный судья; принятие предложения, обещания или получения неправомерной выгоды должностным лицом; обеспечение.

Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою є одним із найбільш складних корупційних злочинів, який суттєво гальмує розвиток України як правової та демократичної держави, підриває

її авторитет на світовій арені та міжнародному просторі, зменшує рівень довіри громадян до судових і правоохоронних органів, уповільнює проведення нагальних вітчизняних реформ із врахуванням вимог європейських стандартів.

Відповідно до статистичних даних міжнародного дослідження Ernst & Young з питань ризиків шахрайств у Європі, на Близькому Сході, в Індії та Африці, наша держава у 2017 р. опинилася на першому місці за рівнем корупції серед 41 країни Європи, Близького Сходу, Індії та Африки. Тоді, наприклад, як у 2015 р. Україна в цьому рейтингу (була сьомою за рівнем корупції) [1].

Тому боротьба з цим негативним явищем повинна стати одним із пріоритетних напрямів нашої держави. Саме на це й спрямована діяльність органів досудового розслідування та прокуратури під час проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій у досудовому розслідуванні прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою. Однією з умов ефективного здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень цієї категорії є належне забезпечення слідчими суддями доказування під час розгляду клопотань про проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій, у тому числі й під час розгляду клопотань про проведення обшуку у досудовому розслідуванні щодо прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою.

У науковій літературі питання розслідування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою були предметом наукових пошуків О. В. Баганця, В. І. Боярова, М. Л. Грібова, П. В. Жовтана, В. А. Журавля, М. Ю. Коника, В. М. Ліщенко, М. А. Погорецького, Д. Б. Сергєєвої, О. С. Старенького, О. С. Тарасенка, О. Ю. Татарова, Л. Д. Удалової, С. С. Чернявського, А. І. Шило, В. Ю. Шепітька, Д. О. Шумейка та ін. Водночас питання забезпечення слідчим суддею доказування під час розгляду клопотань про проведення обшуку у досудовому розслідуванні про прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою, зважаючи

на складність та низьку ефективність розслідування злочинів цієї категорії уповноваженими суб'єктами сторони обвинувачення, їх високу латентність, наявність у підозрюваних службових осіб корумпованих зв'язків у правоохоронних органах, потребують постійного наукового дослідження.

Отже, метою статті є дослідження питання забезпечення слідчим суддею доказування під час розгляду клопотань про проведення обшуку у досудовому розслідуванні про прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою.

Виходячи з результатів аналізу положень ст.ст. 234–236 КПК України [2], можемо зробити висновок, що для проведення обшуку у досудовому розслідуванні прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою уповноважені суб'єкти кримінального процесуального доказування повинні звернутися з відповідним клопотанням до слідчого судді. Незважаючи на те, що засада змагальності кримінального провадження в силу своєї реалізації повинна була забезпечити рівність прав на збирання та подання до суду речей, документів, інших доказів, клопотань, скарг, а також на реалізацію інших процесуальних прав, передбачених КПК України (ч. 2 ст. 22 КПК України), результати проведеного аналізу положень чинного кримінального процесуального законодавства України та практики їх застосування під час розслідування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою свідчать про те, що процесуальний порядок отримання дозволу на застосування такого гласного засобу отримання доказів, як обшук житла чи іншого володіння особи, у кримінальному провадженні для сторони захисту та сторони обвинувачення концептуально є різним. Адже слідчому, прокурору відповідно до положень ст.ст. 234–235 КПК України, для проведення обшуку житла чи іншого

володіння особи достатньо звернутися з відповідним клопотанням безпосередньо до слідчого судді. У той же час для сторони захисту процесуальний порядок отримання дозволу на проведення обшуку житла чи іншого володіння особи є набагато більш складним і довготривалим, оскільки уповноважені суб'єкти сторони захисту позбавлені законних можливостей звертатися до слідчого судді з клопотанням про проведення обшуку житла чи іншого володіння особи.

Для проведення обшуку житла чи іншого володіння особи за ініціативою сторони захисту у досудовому розслідуванні прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою відповідні суб'єкти насамперед повинні звернутися з клопотанням про проведення обшуку житла чи іншого володіння особи до слідчого, прокурора. Така законодавча вимога закріплена у ст. 93 КПК України. Відповідно до ч. 3 цієї статті сторона захисту, потерпілий, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, здійснює збирання доказів шляхом витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб речей, копій документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій, актів перевірок; ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій, а також шляхом здійснення інших дій, які здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів.

Ініціювання стороною захисту проведення слідчих (розшукових) дій здійснюється шляхом подання слідчому, прокурору відповідних клопотань, які розглядаються в порядку, передбаченому ст. 220 КПК України. Згідно з положеннями цієї статті клопотання сторони захисту про виконання будь-яких процесуальних дій слідчих, прокурор зобов'язані розглянути в строк не більше трьох

днів з моменту подання і задовольнити їх за наявності відповідних підстав. Про результати розгляду клопотання повідомляється особа, яка заявила клопотання (ч. 1). Про повну або часткову відмову в задоволенні клопотання виносяться вмотивована постанова, копія якої вручається особі, яка заявила клопотання, а у разі неможливості вручення з об'єктивних причин – надсилається їй (ч. 2).

При цьому постанова слідчого, прокурора про відмову в задоволенні клопотання про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій може бути оскаржена слідчому судді (ч. 3 ст. 93 КПК України).

Виходячи з результатів аналізу відповідних законодавчих норм і практики їх застосування під час здійснення доказування у досудовому розслідуванні прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою можемо дійти висновку, що відповідні законодавчі норми у правозастосовчій діяльності належним чином не реалізуються. Така ситуація, з одного боку, обумовлена тим, що захисники досить часто при поданні клопотань про проведення обшуку житла чи іншого володіння особи у кримінальних провадженнях цієї категорії в силу свого низького професіоналізму обґрунтовують відповідні клопотання недостатніми доказами, на підставі яких слідчому, прокурору можна було б в подальшому реалізувати відповідне клопотання до слідчого судді для отримання дозволу на проведення обшуку житла чи іншого володіння особи.

З іншого боку, такий довготривалий механізм розгляду клопотань сторони захисту про проведення обшуку житла чи іншого володіння особи створює суттєві труднощі щодо своєчасності отримання доказів, які можуть бути використані стороною захисту для спростування підозри чи винуватості службової особи у прийнятті пропозиції, обіцянки або одержанні неправомірної вигоди у досудовому розслідуванні. Окрім того, в ході

проведеного аналізу матеріалів кримінальних проваджень цієї категорії нами було виявлено, що на практиці слідчі, прокурори допускають певних зловживань під час розгляду клопотань сторони захисту про проведення обшуку житла чи іншого володіння, що проявляється в затягуванні строків розгляду таких клопотань у супереч положенням ст. 220 КПК України; безпідставних відмов у розгляді таких клопотань. Подібного висновку доходять й інші науковці у своїй наукових дослідженнях, зазначаючи, що на практиці поширеними є випадки, коли слідчі та прокурори, не будучи зацікавленими у задоволенні клопотань захисників про необхідність проведення слідчих (розшукових) дій, необґрунтовано відмовляють їм, умисно затягують строки їх розгляду або ж залишають їх без розгляду тощо. У зв'язку з цим 94% опитаних адвокатів та 60% суддів вважають, що закріплене у ч. 3 ст. 93 КПК України право на отримання доказів шляхом ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій є малоефективним. З огляду на зазначене дослідники доходять цілком обґрунтованого висновку, що механізм реалізації кримінальних процесуальних гарантій захисника як суб'єкта доказування під час проведення слідчих (розшукових) дій є недосконалим [3, с. 138].

Відповідні порушення з боку слідчих, прокурорів під час розгляду клопотань про проведення обшуку житла чи іншого володіння особи у досудовому розслідуванні прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою у більшості проаналізованих нами випадків стають підставою для оскарження слідчому судді (п. 7 ч. 1 ст. 303 КПК України). Проте, як слушно зазначають окремі фахівці, на практиці не рідко трапляються випадки, коли скаргу захисником про відмову в задоволенні клопотання про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій подано на досудовому розслідуванні, однак за час її розгляду судом досудове розслі-

дування, у рамках якого вона подавалася, вже закінчено на підставі п. 3 ч. 2 ст. 283 КПК України. У такому випадку суд згідно з чинним КПК не вправі доручити слідчому її проведення [4, с. 481].

Виходячи з вищенаведеного, на наш погляд, для ефективності реалізації засади змагальності під час здійснення досудового розслідування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою розгляд клопотань сторони захисту про проведення обшуку житла чи іншого володіння особи, як і інших слідчих (розшукових) дій, повинен здійснювати не слідчий чи прокурор, а безпосередньо – слідчий суддя. У зв'язку з цим ми пропонуємо внести відповідні зміни та доповнення до ст.ст. 93, 223, 236 та інших статей КПК України. Варто зазначити, що обґрунтованість відповідних пропозицій підтверджується й тим, що окремі вітчизняні процесуалісти також пропонують надати слідчим суддям повноваження щодо розгляду клопотань сторони захисту про проведення слідчих (розшукових) дій [5, с. 84; 6, с. 42; 7, с. 215; 3, с. 142 та ін.].

Слід звернути увагу на те, що Законом України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» від 03.10.2017 № 2147-VII [8] та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо забезпечення дотримання прав учасників кримінального провадження та інших осіб правоохоронними органами під час здійснення досудового розслідування» від 16.11.2017 № 2213-VIII [9] законодавець суттєво розширив процесуальні можливості сторони захисту під час проведення обшуку житла чи іншого володіння особи, нормативно передбачивши обов'язковість допуску слідчим, прокурором до участі у проведенні обшуку житла чи іншого володіння особи адвоката незалежно від стадії його проведення; право

сторони захисту безперервної фіксації ходу проведення обшуку житла чи іншого володіння особи на підставі ухвали слідчого судді; обов'язковість застосування стороною обвинувачення засобів аудіо-, відеофіксації під час виконання ухвали про проведення обшуку житла чи іншого володіння особи; недопустимість використання доказів, отриманих під час виконання ухвали слідчого судді про обшук житла чи іншого володіння особи без застосування аудіо-, відеофіксації чи без допуску до участі адвоката тощо. Запровадження та введення в дію таких нововведень безумовно підвищить ефективність здійснення доказування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою у досудовому розслідуванні й використання результатів таких обшуків у кримінальному процесуальному доказуванні.

Утім окремі відповідні положення цих законів мають дискусійний характер. Їх реалізація створить певні труднощі щодо ефективності забезпечення слідчими суддями доказування під час розгляду клопотань про проведення обшуку у досудовому розслідуванні про прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою. Зазначене обумовлено наступним. Законом України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» від 03.10.2017 № 2147-VII змінено редакцію ч. 2 ст. 234 КПК України, положення якої тепер передбачатимуть: «Обшук проводиться на підставі ухвали слідчого судді місцевого суду, в межах територіальної юрисдикції якого знаходиться (zareєстрований) орган досудового розслідування, як юридична особа. У разі якщо фактичне місцезнаходження структурного підрозділу органу досудового розслідування відрізняється від zareєстрованого місцезнаходження органу досудового розслідування,

як юридичної особи, обшук проводиться виключно на підставі ухвали слідчого судді місцевого суду за zareєстрованим місцезнаходженням органу досудового розслідування, як юридичної особи».

Зауважимо, що на сьогодні, якщо виходити з аналізу Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, статус юридичної особи, більшість територіальних управлінь Національної поліції не мають статусу юридичної особи. Наприклад, у м. Києві як юридична особа zareєстровані лише Головне слідче управління Національної поліції України, Головне управління Національної поліції у м. Києві та Головне слідче управління Національної поліції у Київській області. Звертає на себе увагу й те, що юридична адреса Головного управління Національної поліції у м. Києві та Головного слідчого управління Національної поліції у Київській області знаходиться в одному місці – Шевченківському районі м. Києва. Тобто, відповідно до нової редакції ч. 2 ст. 234 КПК України, слідчим управлінь Національної поліції м. Києва та Київської області, не залежно від місця фактичного знаходження, з 16 березня 2018 р. доведеться для отримання дозволу на проведення обшуку житла чи іншого володіння особи безпосередньо звертатися до Шевченківського районного суду м. Києва. Дана проблемна ситуація виникне й в інших територіальних відділеннях Національної поліції інших областей України. Відповідно, слідчі судді будуть суттєво перенавантажені й не матимуть можливості своєчасно розглядати та задовольняти клопотання слідчих, прокурорів про проведення обшуку житла чи іншого володіння особи, а це створює ризики щодо можливості приховування чи знищення доказів, які можуть бути використані стороною обвинувачення для встановлення винуватості службової особи у вчиненні злочину, передбаченого ст. 368 КК України. При цьому зауважимо, що розгляд клопотань слідчого,

прокурора про застосування заходів забезпечення кримінального провадження з 16 березня 2018 р. також буде здійснюватися за такими правилами підсудності, як для розгляду клопотань про обшук житла чи іншого володіння особи. Зазначена проблема може бути вирішена двома шляхами. Перший полягає у тому, що відповідним управлінням Національної поліції України впродовж цих двох місяців, тобто до 16 березня 2018 р., потрібно буде надати статус юридичної особи. Другим варіантом є повернення до попереднього порядку (нині чинного) розгляду клопотань слідчого, прокурора про проведення обшуку житла чи іншого володіння особи, у тому числі й клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, – за місцем проведення досудового розслідування. В іншому випадку практична реалізація відповідних положень призведе до неефективності та несвоєчасності забезпечення слідчими суддями доказування під час розгляду клопотань про проведення обшуку у досудовому розслідуванні про прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою.

Певним проблемним питанням, пов'язаним із забезпеченням слідчими суддями доказування під час розгляду клопотань про проведення обшуку у досудовому розслідуванні про прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою, є проведення обшуку особи у кримінальних провадженнях цієї категорії. Варто зазначити, що необхідність проведення відповідної процесуальної дії виникає практично в кожному випадку під час затримання службової особи в момент одержання неправомірної вигоди чи одразу після її одержання. У зв'язку з цим, на практиці під час здійснення досудового розслідування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою поширеними є випадки подання слідчими, прокурорами клопотань до слід-

чих суддів про проведення обшуку відповідної службової особи, незважаючи на те, що чинний КПК України не надає суб'єктам сторони обвинувачення права звертатися з клопотанням до слідчого судді про проведення обшуку особи. Зауважимо, що на сьогодні обшук особи проводиться виключно у двох випадках: 1) під час затримання особи на місці вчинення злочину (ч. 3 ст. 208 КПК України); 2) під час проведення обшуку житла чи іншого володіння особи на підставі ухвали слідчого судді (ч. 5 ст. 236 КПК України). На жаль, нові Закони України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» від 03.10.2017 № 2147-VII та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо забезпечення дотримання прав учасників кримінального провадження та інших осіб правоохоронними органами під час здійснення досудового розслідування» від 16.11.2017 № 2213-VIII зазначеної проблеми не усунули. На наш погляд, слушною у цьому відношенні є позиція М. А. Погорецького та О. В. Баганця, які пропонують доповнити чинний КПК України ст. 234–1 «Обшук особи» такого змісту:

«1. Обшук особи проводиться слідчим (детективом), прокурором на підставі ухвали слідчого судді з метою виявлення та вилучення речей і документів, що знаходяться на тілі обшукуваної особи, в її одязі та наявних у неї речей.

2. Підставою для проведення обшуку особи є наявність достатніх даних вважати, що відповідні речі або документи можуть перебувати у конкретної особи.

3. Обшук особи проводиться у порядку, передбаченому ст. 236 цього Кодексу.

4. Обшук особи проводиться виключно особою тієї ж статі, за участю понятих. Для проведення обшуку особи слідчий (детектив), прокурор мають право запросити спеціалістів.

5. Слідчий (детектив), прокурор мають право провести обшук особи без ухвали слідчого судді, якщо:

1) є достатньо підстав вважати, що особа, яка знаходиться в житлі чи іншому володінні особи, в яких проводиться обшук, приховує при собі документи або речі, що можуть мати значення для кримінального провадження;

2) є необхідність проведення обшуку особи при її затриманні. В цьому випадку обшук особи може бути проведений за відсутності понять» [10, с. 70].

Такі пропозиції є цілком обґрунтованими і такими, що заслуговують на підтримку, водночас, на наш погляд, виходячи з потреб правозастосовчої практики, перелік випадків, в яких допускається можливість проведення обшуку особи без отримання попередньої згоди слідчого судді потрібно розширити. Тому, на наш погляд, ч. 5 ст. 234–1 «Обшук особи» потрібно доповнити таким пунктом: 3) під час виконання ухвали слідчого судді або суду про застосування щодо підозрюваного, обвинуваченого запобіж-

ного заходу у вигляді тримання під вартою; 4) під час виконання ухвали слідчого судді про арешт майна.

Отже, як бачимо, на сьогодні у правозастосовчій діяльності виникає низка проблемних питань щодо забезпечення слідчими суддями доказування під час розгляду клопотань про проведення обшуку у досудовому розслідуванні прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою. Запропоновані нами пропозиції та рекомендації безумовно підвищать ефективність здійснення доказування у кримінальних провадженнях цієї категорії. На жаль, обмежений обсяг статті не дає нам повної можливості розглянути усі проблемні питання, пов'язані з забезпечення слідчими суддями доказування під час розгляду клопотань про проведення обшуку у досудовому розслідуванні про прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою, що стане предметом подальших наших наукових досліджень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Рейтинг корупції E&Y: Україна на першому місці серед 41 країни. Офіційний сайт «Liga.net». URL: http://news.liga.net/ua/news/politics/14730211-reyting_korupts_e_y_ukra_na_na_pershomu_m_sts_sered_41_kra_ni.htm (дата звернення 12.12.2017).
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI. База даних Законодавство України / ВР України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення 12.12.2017).
3. *Старенький О. С.* Кримінальні процесуальні гарантії захисника як суб'єкта доказування у досудовому розслідуванні: теорія та практика: монографія. За загал. ред. д. ю. н., проф. М. А. Погорецького. К.: Алерта, 2016. 336 с.
4. *Погорецький М. А.* Захисник – суб'єкт доказування на досудовому провадженні за чинним КПК України: проблемні питання. Актуальні питання державотворення в Україні: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 23 травня 2014 р.). Редкол.: д. ю. н. І. С. Гриценко (голова), проф. П. С. Берзін (заст. голови), к. ю. н. І. С. Сахарук (відп. ред.). К.: Прінт-Сервіс, 2014. С. 480–482.
5. *Удалова Л., Рожнова В.* Кримінальний процесуальний кодекс України новий етап у розвитку теорії та практики здійснення кримінального провадження. Право України. 2013. № 11. С. 88–87.
6. *Костюченко О. Ю.* Окремі питання вдосконалення змагальної процедури доказування під час досудового розслідування кримінального правопорушення. Вісник кримінального судочинства. 2015. № 2. С. 37–43.
7. *Сергеева Д.* Проблемні аспекти використання результатів зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж як доказів у кримінальному провадженні. Право України. 2014. № 11. С. 209–218.
8. Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів: Закон України від 03.10.2017 № 2147-VII. База даних Законодавство України / ВР України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2147a-19> (дата звернення 12.12.2017).

9. Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо забезпечення дотримання прав учасників кримінального провадження та інших осіб правоохоронними органами під час здійснення досудового розслідування: Закон України від 16.11.2017 № 2213-VIII. База даних Законодавство України / ВР України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2213-19> (дата звернення 12.12.2017).

10. *Погорецький М. А., Баганець О. В.* Обшук особи у кримінальних провадженнях щодо прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою. Право України. 2017. № 12. С. 62–73.

Bobrovnik O. Providing by the investigating judge with proving in examining applications for a search in a pre-trial investigation of accepting an offer, promise or obtaining an unlawful benefit by an official

It is noted that one of the conditions for the effective pre-trial investigation of criminal offenses of this category is the proper provision of evidence by the investigating judge during the consideration of petitions for conducting investigatory (search) and secret investigatory (search) actions, including during the consideration of petitions on conducting a search in pre-trial investigation regarding acceptance of a proposal, promise or receipt of an unlawful benefit by an official.

It is concluded that the procedure for obtaining a permit for the use of such a investigatory (search) action to obtain evidence as a search of a dwelling or other possession of a person in a criminal proceeding for a party of defense and a party of the charge is conceptually different. For the party to protect the procedure for obtaining a permit to conduct a search of a home or other property of a person is much more complex and long-term, as authorized parties of the parties to the defense are deprived of legal capacity to apply to the investigating judge with a petition for a search of housing or other possession of the person.

It has been argued that consideration of defense petitions for conducting searches for housing or other property of a person, as well as other investigation (search) actions, should be carried out not by the investigator or the prosecutor, but directly by the investigating judge.

Attention is paid to the controversial nature of the Laws of Ukraine «On Amendments to the Commercial Procedural Code of Ukraine, the Civil Procedural Code of Ukraine, the Code of Administrative Justice of Ukraine and other legislative acts» of 10.03.2017 № 2147-VII and «On Amendments to Certain Legislative Acts on Ensuring compliance with the rights of participants in criminal proceedings and other persons by law enforcement agencies during the pre-trial investigation «dated November 16, 2017, No. 2213-VIII. The implementation of certain provisions of the relevant laws will create some difficulties in ensuring the effectiveness of providing investigative judges with evidence when considering petitions on conducting a search in a pre-trial investigation of accepting an offer, a promise or obtaining an unjustified benefit by an official.

The author shares the opinion expressed in the scientific literature regarding the legalization in Article 234–1 of the Criminal Procedural Code of Ukraine «Person search» and proposes to expand the list of grounds according to which it was allowed to conduct a search of a person without the order of an investigating judge.

Keywords: *search; proving; the investigating judge; acceptance of a proposal, promise or receipt of an unlawful benefit by an official; ensuring.*

Стаття надійшла до редакції журналу 07.12.2017 р.